

[Kirsten Jacobsen.]

statsstøtte. Så har boligministeren ikke forstået meningen med det, jeg sagde. Jeg vil samtidig sige, at det er heller ikke altid, jeg forstår boligministeren, men jeg vil gerne forsøge på at gøre boligministeren begribeligt, hvad det var, jeg mente. Når man har en ejendom, som udstykkes og sælges i ejerlejligheder, så relaxerer man de lån, der er deri. Hvis de lån, der står deri, er statslån eller lån med statsgaranti, kan de ikke overtages af den nye ejer, altså må denne ejendom omprioriteres med normale realkreditter. Som følge deraf vil der ikke være noget som helst statslån. En anden sag er, at der måske i forbindelse med opførelsen har været nogen statsstøtte i form af nogle driftstilskud. Ejendommene og lejlighederne, som jeg tænker solgt, skal sælges til handelspris til de mennesker, der ønsker at købe dem. Når jeg nævnte en tanke om at sælge med statslån, må jeg gøre opmærksom på, at der her i landet før er givet statslån til ejerboliger. Det er altså ikke nogen ny tanke, jeg kommer med. Man kunne også tænke sig, at man blot havde statsgaranterede lån, som folk kunne få. Man må ikke glemme, at almindelige mennesker, som bor i en lejlighed, almindeligvis ikke har nogen fast ejendom at kunne stille som sikkerhed ved opnåelse af et banklån, og derfor mente jeg det var rimeligt, at staten hjalp dem på den måde.

Når jeg har sagt, andelstanken er forældet, så tænkte jeg ikke på andelstanken som sådan; det var andelstanken i forbindelse med det, vi talte om. Andelstanken er udmærket på mange områder, men i forbindelse med boliger virker den, som også hr. Gudme sagde, ikke efter hensigten. Der er andelslejligheder her i landet, og de sælges også med fortjeneste, så hvis det var det, man ville undgå, er det i hvert fald ikke den vej, man skal gå.

Boligministeren sagde også, at man skulle sikre billige boliger til svage familier. Det er jeg helt enig i. Han sagde videre, at hvis man udstykkede den ældre boligmasse, ville man muligvis ikke kunne gøre det. Her må boligministeren huske på, at vi har en lov om midlertidig boligregulering, hvorefter der er forbud mod opsigelse. Man kan altså ikke sige de mennesker op, selv om de bliver boende som lejere. Som følge deraf bliver der heller ikke flere ledige boliger til svagtstil-

lede familier. Der bliver nøjagtig det samme antal boliger, om folk bliver boende som lejere, eller de bliver boende som ejere.

Boligministeren vidste ikke, om man kunne sælge de nye lejligheder med fortjeneste. Jeg er heller ikke sikker på, man ligefrem kan få en fortjeneste ud af det, fordi de er så dyrt opført. Til gengæld kan man sige, at hvis man, som hr. Bendix sagde, har et driftstab på 1 mill. kr. pr. år, så er det dog bedre at sælge til den pris, man kan få, og eventuelt få sine penge hjem på den måde. Man behøver ikke ligefrem at regne med fortjeneste. Det er jo heller ikke det, de almennyttige boligselskaber er skabt til.

Boligministeren sagde samtidig, at de mennesker, der købte, som ejere ville blive bedre stillet, fordi de ville få en formindsket indkomstskat. Nu må boligministeren huske på, at der lige til skatte- og afgiftsudvalget og det politisk-økonomiske udvalg er gået oplysning om, at der i øjeblikket gives 24.000 kr. i støtte til det almennyttige boligbyggeri pr. familiebolig. Der skal et meget, meget stort underskud på ejendomsskatteskemaet til for at opnå den samme støtte. Det må boligministeren give mig ret i.

Boligministeren siger, at selskaberne ønsker ikke at sælge. Mit forslag og hr. Bendix' forslag går ikke ud på at tvinge nogen selskaber til det, men giver dem en ret, som de kan anvende, såfremt de ønsker det.

Hr. Henning Jensen sagde, at høje priser og spekulation var det, vi havde fået ud af den ejerlejlighedstanke, som blev kastet op for 8 år siden. Det er rigtigt, men det er bare, fordi man har beskåret mulighederne for at få lejlighed, at priserne er blevet for høje. Sådan er det med alting; så snart der er knaphed på en ting, så stiger priserne. Det burde være alle bekendt.

Hr. Henning Jensen citerede Berlingske Tidende. Jeg kan altså ikke gøre for, at Berlingske Tidende skriver forkert, men jeg regnede med, at både hr. Henning Jensen og i hvert fald da hr. Henning Philipsen var klar over, at den formulering havde vist ikke rigtig rod i virkeligheden. Der skulle ikke stå „svage boliger til svage familier“, der skulle stå „billige boliger til svage familier“. Det er simpelt hen en trykfejl, der er i avisen.

Hr. Henning Jensen spurgte også, om jeg ville lave skrabet byggeri med ghettoer